

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Soňou Vozábalovou ve věci žalobce: **Strunal CZ, a.s.**, IČ 27150747, se sídlem 351 37 Luby u Chebu, Bezručova 730, zastoupeného JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem 120 00 Praha 2, Sokolská třída 60, proti žalované: 1) [REDACTED], [REDACTED], Komorní Dvůr 48/21, zastoupené JUDr. Filipem Chytrým, advokátem se sídlem 150 00 Praha 5, Malátova 633/12, 2) [REDACTED], [REDACTED], zastoupené JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem 120 00 Praha 2 – Nové Město, Karlovo náměstí 287/18, **o zaplacení částky 7.302.320,- Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

- I. Řízení se vůči žalované č. 2 zastavuje.**
- II. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou č. 2 nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žaloba o zaplacení částky 7.302.320,- Kč se zamítá.**
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované č. 1 k rukám zástupce žalované č. 1 JUDr. Filipa Chytrého, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 561.821,15 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

- V. Žalobce je povinen zaplatit na účet Krajského soudu v Plzni č. účtu 3703-4321311/0710, VS 5022028012, soudní poplatek ve výši 365.120,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalované č. 1 se po právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Plzni vrací nevyčerpaná záloha na provedení důkazu výsledkem svědků ve výši 500,- Kč.
- VII. Žalované č. 2 se po právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Plzni vrací nevyčerpaná záloha na provedení důkazu výsledkem svědků ve výši 500,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce, zastoupený 3 minoritními akcionáři dle ust. § 181 odst. 1 a § 182 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku, se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28.12.2012 domáhá proti žalovaným, jako předsedkyni představenstva a člence představenstva žalobce, zaplacení (společně a nerozdílně) částky 7.302.320,- Kč, a to z titulu náhrady škody podle ust. 194 odst. 5 obchodního zákoníku.

Žalobu odůvodnil tím, že žalobce je právním nástupcem společnosti S [redacted], a.s., jež byla zapsána do obchodního rejstříku dne 2.6.2005 a vymazána byla dne 10.1.2006, přičemž společnost St [redacted] In [redacted] a.s. je právním nástupcem společnosti C [redacted] En [redacted] a.s., jež byla zapsána do obchodního rejstříku dne 24.5.2005 a vymazána byla dne 2.6.2006). Dne 3.2.2005 se všichni tehdejší akcionáři společnosti C [redacted] En [redacted] a.s. písemně dohodli, že vloží do této společnosti příplatkem do vlastního kapitálu určitou částku, jež poměrně odpovídala nominální hodnotě jejich akcií v této společnosti. Na základě dohody ze dne 3.2.2005 se jeden z akcionářů společnosti C [redacted] En [redacted] a.s., a to společnost Pa [redacted] Co [redacted], se sídlem ve městě Nassau na Bahamách a fakticky ovládaná panem [redacted], dne 7.2.2005 zavázal vložit do společnosti C [redacted] En [redacted] a.s. příspěvek ve výši 23.050.000,- Kč. Za společnost Pa [redacted] Co [redacted] tehdy jedna člen představenstva pan [redacted]. Dne 16.9.2008 žalobce, jednající bývalým předsedou představenstva Ing. [redacted] sepsal uznání dluhu ve výši 10.212.098,- Kč ve prospěch společnosti Pa [redacted] Co [redacted], a to z důvodu údajné neplatnosti smlouvy o příspěvku do C [redacted] En [redacted] a.s. ze dne 7.2.2005. Na základě tohoto uznání dluhu byla z účtu žalobce převedena na účet společnosti Pa [redacted] Co [redacted] částka ve výši 7.302.320,- Kč. Žalobce se měl o této skutečnosti dozvědět až v souvislosti s insolvenčním řízením vedeným na žalobce u zdejšího soudu pod sp.zn. KSPL 20 INS 7145/2009-A-2, a to z návrhu na zahájení insolvenčního řízení ze dne 16.10.2009, kde je uvedena pohledávka za společností Pa [redacted] Co [redacted] ve výši 2.909.778,- Kč. Návrh na zahájení insolvenčního řízení měl podat tehdejší předseda představenstva žalobce Ing. [redacted] jehož funkce i členství v představenstvu zanikla dne 20.10.2009.

Dle žalobce je shora uvedené uznání dluhu neplatným právním úkonem a dohoda o příspěvku ze dne 7.2.2005 nemá právní vady. Minoritní akcionáři jednající za žalobce několikrát vyzvali představenstvo a dozorčí radu žalobce, aby uplatnili za žalobce nárok na náhradu škody vůči Ing. [redacted] resp. nárok z bezdůvodného obohacení na společnost Pa [redacted] Co [redacted]. Žádné právní kroky však podniknuty nebyly. Žalovaná č. 1 na výzvy k podání žalob na Ing. [redacted] a společnost Pa [redacted] Co [redacted] reagovala tak, že problém uznala, ale k podání žaloby nebylo přistoupeno s odkazem na nedostatek

finančních prostředků žalobce na zaplacení soudních poplatků a případné náklady právního zastoupení. Stejně bylo reagováno i tehdejším právním poradcem žalobce Mgr. [REDACTED] na řádné valné hromadě žalobce ze dne 30.6.2010. K podání žaloby nedošlo ani poté, co byla žalovaná č. 1 upozorněna na možnost požádat o osvobození od soudních poplatků a ani poté, co JUDr. [REDACTED] nabídl právní zastupování žalobce zdarma. Ze strany žalované č. 1 bylo reagováno pouze tak, že byl podán návrh na určení neplatnosti uznání dluhu a že pokud bude žaloba úspěšná, bude přistoupeno k podání shora uvedených žalob na Ing. [REDACTED] a společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED]. Tento postup, který zvolila žalovaná č. 1, je však dle žalobce neakceptovatelný, neboť soud v řízení o zaplacení náhrady škody či vydání bezdůvodného obohacení, jako předběžnou otázku posoudí platnosti či neplatnost uvedeného uznání dluhu. Navíc pro podání žaloby na určení neplatnosti uznání dluhu není na straně žalobce naléhavý právní zájem.

Dle žalobce je Dohoda o příspěvku do vlastního kapitálu uzavřená dne 7.2.2005 je platná i v případě akciové společnosti, a to za použití analogie dle ust. § 121 obchodního zákoníku. Žalobci tak zcela jednoznačně vznikla škoda ve výši 7.302.320,- Kč, což odpovídá částce neoprávněně vyplacené společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED]. K vyplacení uvedené částky nedošlo ze strany žalované č. 1, ale ze strany minulého předsedy představenstva žalobce. Minoritní akcionáři, jednající za žalobce, tak nemohou žalovat na plnění přímo minulého předsedu představenstva žalobce. Vzhledem k tomu, že však současní členové představenstva přes veškeré výzvy minoritních akcionářů nejeví zájem na uplatnění shora uvedených žalob vůči Ing. [REDACTED] a společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED], nejednají s péčí řádného hospodáře. Ke dni podání žaloby již uběhla promlčecí doba, ve které bylo možné nároky vůči Ing. [REDACTED] a společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED] uplatnit. Nepodáním výše uvedených žalob tak žalobci vznikla škoda ve výši 7.302.320,- Kč. Vzhledem k tomu žalobce, za kterého jednají minoritní akcionáři, uplatňují nárok na náhradu škody vůči současnému představenstvu žalobce.

Žalobce dále poukázal v žalobě na to, že důvodem, proč žalovaná č. 1 nemá zájem vymáhat dlužnou částku po Ing. [REDACTED] nebo panu [REDACTED], resp. společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED], je možná dohoda mezi žalovanou č. 1 a panem [REDACTED]. Žalovaná č. 1 se stala majoritním akcionářem žalobce za dosud nevyjasněných okolností, přičemž tyto akcie nabyla právě od pana [REDACTED]. Zároveň pan [REDACTED] získal za nevyjasněných okolností majoritní podíl na společnosti S [REDACTED] A [REDACTED] I., která byla původně 100 % vlastněna žalobcem. Tato změna majetkové struktury musela být zaznamenána účetními doklady a zápisy, se kterými nebyli akcionáři seznámeni.

Žalovaná č. 1 se k žalobě podáním ze dne 25.5.2015 vyjádřila tak, že v době, kdy žalovaná č. 1 převzala funkci předsedy představenstva žalobce, bylo již předchozím předsedou představenstva Ing. [REDACTED] provedeno právní jednání, na základě kterého se žalobce zavázal vrátit společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED] částku 10.212.098,- Kč. Uvedený závazek vyplýval z písemné dohody se svolením k vykonatelnosti sepsané ve formě notářského zápisu, v rámci které je mimo jiné uvedeno, že dohoda o Příspěvku společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED] ze dne 7.2.2005 je neplatná. Poskytnutý příspěvek do vlastního kapitálu ve výši 17.187.500,- Kč pak představoval bezdůvodné obohacení žalobce. Navíc tento závazek vyplýval z uznání dluhu ze dne 16.9.2008, kterým byl uznán dluh žalobce ve výši 10.212.098,- Kč vůči společnosti Pa [REDACTED] Co [REDACTED]. Ing. [REDACTED] žalované č. 1 svůj postup odůvodnil odkazem na právní rozpor Advokátní kanceláře Pyšný, Weber & Partneři, v.o.s. V uvedeném právním rozboru je mimo jiné konstatováno, že užití analogie ve vztahu k příplatku do vlastního kapitálu akciové společnosti není možné, a to s ohledem na ust. § 179 odst. 4 obchodního zákoníku. I za situace, že by bylo možné analogicky postupovat, nebyly v daném případě splněny formální náležitosti takového jednání, neboť o tom rozhodl jediný

akcionář v působnosti valné hromady, když taková záležitost nebyla zákonem ani stanovami do působnosti valné hromady svěřena a jedná se tedy o rozhodnutí nicotné. Poskytnutí příspěvku nepředcházelo platné a účinné rozhodnutí valné hromady ani rozhodnutí dozorčí rady. Ing. ██████ dále při svém jednání vycházel z Dohody o stabilizaci, jež byla uzavřena mezi žalobcem, společností Pa█████ Co█████ a UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. (dále jen „UniCredit Bank“) dne 4.4.2008. Žalovaná č. 1 pak neměla důvod zpochybňovat shora uvedený závěr uvedený v právním rozboru, neboť i hlavní věřitel žalobce UniCredit Bank zaujal k takovému názoru dospěl, a to na základě stanoviska bankou zvoleným advokátem JUDr. ██████ Právě na základě toho banka akceptovala společnost Pa█████ Co█████ jako dalšího věřitele žalobce a umožnila poměrové uspokojování obou věřitelů. Postup tak byl potvrzen i uzavřením uvedené dohody o stabilizaci, na základě které byla následně společnosti Pa█████ Co█████ vyplacena částka ve výši 7.302.230,- Kč. Na základě uvedených rozborů a postupu banky pak neměla žalovaná č. 1 důvod pochybovat o správnosti postupu Ing. ██████ jako bývalého předsedy představenstva. Věc byla šetřena také Policií ČR, a to na základě podnětu minoritních akcionářů. Věc podezření ze spáchání trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku Ing. ██████ byla věc odložena, neboť se dle výsledků šetření nejednalo o podezření ze spáchání trestného činu. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno i Okresním státním zástupcem, kterým byla zamítnuta stížnost Ing. ██████

Žalovaná č. 1 dále uvedla, že ačkoli minoritní akcionáři byli s uvedeným postupem seznámeni, opakovaně vyzývali žalovanou, aby žalovaná č. 1 a žalovaná č. 2 učinily kroky k vymožení náhrady škody za Ing. ██████ resp. k vymožení bezdůvodného obohacení ze strany společnosti Pa█████ Co█████ Na základě těchto opakovaných výzev minoritních akcionářů si nechala žalovaná č. 1 vypracovat další odborné stanovisko k otázce platnosti či neplatnosti příplatku do vlastního kapitálu akciové společnosti, a to advokátní kanceláří Havel, Holásek & Partneři s.r.o., advokátní kancelář. V rámci stanoviska této advokátní kanceláře bylo konstatováno, že příplatek do vlastního kapitálu akciových společností je možné poskytnout, ale za splnění všech formálních náležitostí. K naplnění těchto formálních náležitostí pro uskutečnění příplatku akcionářů do vlastního kapitálu žalobce ale nedošlo. Žalovaná č. 1 opakovaně konzultovala celou věc i s Mgr. ██████ ██████ dlouholetým právním zástupcem žalobce. I tento se přiklonil ke stejnému názoru, jako má advokátní kancelář Havel, Holásek & Partneři s.r.o., advokátní kancelář. S ohledem na rozdílnost právních názorů pak uvedl, že podání žalobce na plnění může znamenat pro žalobce nepřiměřeně vysoké náklady. Navíc bylo nutné posoudit případně i vymahatelnost případného nároku, a to zejm. vůči společnosti Pa█████ Co█████, jež sídlila na Bahamách a případné vymožení finančního plnění bylo de facto nemožné. Mgr. ██████ ██████ pak bylo doporučeno podat žalobu na určení neplatnosti právních úkonů, tj. dohody se svolením k vykonatelnosti a uznání dluhu, čímž by došlo k vyřešení otázky platnosti či neplatnosti příplatku do vlastního kapitálu žalobce. Tento postup byl zvolen po zvážení všech procesních i hmotněprávních lhůt a zejména s přihlédnutím k ekonomické náročnosti vedení uvedeného sporu. Daným postupem neměla žalovaná č. 1 v úmyslu ochránit Ing. ██████ nebo poškodit žalobce. O tom svědčí i to, že skutkově odlišné záležitosti žalobce, zastoupený žalovanou č. 1, podal vůči Ing. ██████ žalobu na náhradu škody ve výši 243.562,- Kč. Žalovaná č. 1 je tak přesvědčena, že nemohla žalobci způsobit škodu. Žalovaná č. 1 zároveň odmítla nařčení žalobce o uzavření dohody s panem ██████ Žalovaná se předsedou představenstva žalobce stala v době, kdy již byly předmětné dokumenty Ing. ██████ podepsány. Pokud jde o okolnosti nabytí akcií žalobce žalovanou č. 1, tak dle žalované č. 1 došlo k odkupu akcií standardním způsobem po několika jednáním s původním vlastníkem akcií a zejména poté, co si tento postup vyžádal hlavní věřitel žalobce, tj. banka, aby se tak předešlo netransparentnosti majoritního akcionáře, jež měl sídlo mimo území ČR. Žalovaná má za to, že vždy jednala

s péčí řádného hospodáře a ve prospěch žalobce, což vyplývá i z průběhu samotného insolvenčního řízení, když insolvenční návrh byl nakonec zamítnut. Žalovaná č. 1 tak navrhovala zamítnutí žaloby.

Žalovaná č. 2 s podanou žalobou v rámci svých vyjádření také nesouhlasila. Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení byla mezi žalobcem a žalovanou č. 2 dne 19.11.2017 uzavřena Dohoda o narovnání, na základě které vzal žalobce dne 20.11.2017 žalobu vůči žalované č. 2 zcela zpět, soud nebude blíže specifikovat jednotlivá skutková tvrzení, argumentaci a důkazní návrhy žalované č. 2.

Podle ust. § 96 odst. 1, 2, 3 a 4 o.s.ř. žalobce může vzít za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Souhlas ostatních účastníků řízení se zpětvzetím návrhu není třeba, dojde-li k jeho zpětvzetí dříve, než ve věci začne jednání.

V souladu s ust. § 96 o.s.ř. soud výrokem I. tohoto rozsudku řízení vůči žalované č. 2 zastavil, neboť žalobce vzal žalobu vůči žalované č. 2 zpět, přičemž žalovaná č. 2 se zpětvzetím žaloby a zastavením řízení souhlasila, a to v rámci uzavřené dohody o narovnání a také při ústním jednání konaném dne 21.11.2017. Výrokem II. tohoto rozsudku pak bylo v souladu s uzavřenou dohodou o narovnání a stanoviskem žalované č. 2 uvedeném při ústním jednání konaném dne 21.11.2017 rozhodnuto tak, že ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou č. 2 nemá nikdo právo na náhradu nákladů řízení /a to dle ust. § 146 odst. 2 písm. c) o.s.ř., když žalovaná nepožadovala zaplacení náhrady nákladů řízení/.

K projednání věci nařídil soud ústní jednání. Při ústním jednání konaném dne 31.5.2016 bylo ze strany soudu dáno poučení o koncentraci řízení dle ust. § 118b o.s.ř. Na základě žádosti byla účastníkům poskytnuta lhůta k doplnění skutkových tvrzení a návrhů na provedení dokazování, přičemž řízení je koncentrováno dnem 15.7.2017.

Při ústním jednání konaném dne 19.2.2015 bylo zástupci žalobce dáno poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o tom, že žalobce je nucen v souvislosti s tvrzením o způsobení škody a platnosti předmětné smlouvy o příplatku do vlastního kapitálu jednak doplnit skutková tvrzení ohledně toho, kdo a kdy za společnost C ■■■■ En ■■■■ a.s. schválil rozhodnutí o příplatku do vlastního kapitálu, resp. rozhodnutí o uzavření předmětné smlouvy o příplatku do vlastního kapitálu a kdo byl dle stanov oprávněn rozhodnout o příplatku do vlastního kapitálu, resp. rozhodnutí o uzavření předmětné smlouvy o příplatku do vlastního kapitálu. Zástupce žalobce byl zároveň poučen o nutnosti navrhnout důkazy k prokázání těchto skutečností. Zástupce žalobce ze strany soudu zároveň poučen o následcích nesplnění výzvy spočívajících v tom, že žalobce se vystavuje nebezpečí toho, že v řízení neunese břemeno tvrzení a důkazní břemeno a vystavuje se nebezpečí neúspěchu ve věci, když v průběhu řízení nebude vůbec prokázán vznik škody, jako jeden z předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu.

V rozsahu poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. tak došlo k prolomení koncentrace řízení dle ust. § 118b odst. 1 o.s.ř. Při uvedeném poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. soud vycházel z ustálené judikatury, a to zejm. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29 Cdo 440/2013 (*Nepodaří-li se prokázat, zda jednatel či člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, stíhá neúspěch ve sporu člena statutárního orgánu (za předpokladu, že je prokázán vznik škody, její výše i příčinná souvislost mezi jednáním člena statutárního orgánu a vznikem škody). Naproti tomu, nepodaří-li se prokázat vznik škody či příčinnou souvislost mezi vznikem škody a protiprávním jednáním, je tato objektivní nejistota přičtena k tíži tomu,*

kdo se náhrady škody domáhá.), sp.zn. 3542/2014, sp.zn. 29 Cdo 957/2014 a sp.zn. 29 Cdo 4276/2009 (Rozhodnutí jednatele, zda společnost s ručením omezeným bude vymáhat pohledávky za svými dlužníky, je součástí obchodního vedení společnosti. Pro posouzení, zda jednatel společnosti porušil povinnost jednat s péčí řádného hospodáře, nepostačuje zjištění, že pohledávky společnosti neuplatnil způsobem předvídaným v ustanovení § 402 a násl. obchodního zákoníku /v důsledku čehož došlo k marnému uplynutí promlčecí doby/; nezbytné je posoudit také důvody, které k tomu jednatele vedly).

Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 27.9.2017 pak žalobce na základě poučení ze strany soudu dle ust. § 118a odst. 1 a 3 doplnit skutková tvrzení tak, že v příslušném období, kdy byla smlouva o příplatku do vlastního kapitálu uzavřena, byly v platnosti stanovy akciové společnosti přijaté dne 10.5.2004. Tyto akcie však neobsahovaly žádné ustanovení, jež by řešilo, kdo je oprávněn poskytnout souhlas ohledně příplatku do vlastního kapitálu. Dle žalobce je tak předmětná smlouva zcela bez právních vad, tedy platná a účinná. Vzhledem k tomu je pak naopak uznání dluhu ze dne 16.9.2008 neplatným právním úkonem. Pokud jde o výši škody, ta byla žalobci způsobena ve výši 7.302.320,- Kč, což představuje částku, jež byla společnosti Pa■■■■ Co■■■■ vyplacena na základě shora uvedeného uznání dluhu. Příčinnou souvislost pak žalobce spatřuje ve skutečnosti, kdy žalované nekonaly s péčí řádného hospodáře, když za vzniklé situace měly podat předmětné žaloby na Ing. ■■■■ a společnost P■■■■ Co■■■■. Pokud žalovaná č. 1 odmítla žaloby podat s odkazem na ekonomickou náročnost vedení sporů, tak z její strany došlo k ne hospodárnému jednání, když soudní poplatek by činil částku cca 300.000,- Kč, přičemž žalobci bylo nabídnuto bezplatné zastupování v uvedeném sporu ze strany JUDr. ■■■■ Ze strany vedení žalobce tak byla žalobci způsobena škoda ve výši 7.302.320,- Kč.

Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Žalobce je právnickou osobou, akciovou společností, zapsanou od 24.5.2004 v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Plzni, oddíl B, vložka 1175. V období od 24.5.2004 do 2.6.2005 měl žalobce zapsán v obchodním rejstříku obchodní firmu C■■■■ En■■■■ a.s., v období od 2.6.2005 do 10.1.2006 obchodní firmu St■■■■ In■■■■ a.s. a od 10.1.2006 má zapsanu obchodní firmu Strunal CZ, a.s. V období od 22.6.2005 do 27.4.2006 vykonával funkci předsedy představenstva žalobce pan ■■■■ ■■■■ V období od 7.7.2009 do 20.10.2009 vykonával funkce předsedy představenstva žalobce Ing. ■■■■ ■■■■ V období od 21.10.2009 do 4.11.2015 vykonávala funkci předsedy představenstva žalobce žalovaná č. 1, která v průběhu této doby změnila příjmení z ■■■■ na ■■■■ Členkou představenstva žalobce pak žalovaná č. 1 byla již od 13.10.2007 a také v období od 22.6.2005 do 31.3.2006. V období od 20.10.2009 do 15.8.2013 byla žalovaná č. 2 členkou představenstva žalobce. V období od 30.3.2009 do 30.3.2014 vykonával funkci předsedy dozorčí rady Ing. ■■■■ ■■■■ V období od 24.5.2004 do 2.6.2005 měl žalobce v obchodním rejstříku zapsán jediného akcionáře, a to společnost T■■■■ As■■■■ s.r.o., IČ ■■■■ 1, se sídlem ■■■■ ■■■■ Základní kapitál žalobci činí od jejího založení částku 2.000.000,- Kč (prokázano úplným výpisem z obchodního rejstříku žalobce).

Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že Ing. ■■■■ ■■■■ společnost P■■■■ In■■■■ Pa■■■■, a pan ■■■■ ■■■■ tj. osoby jednající v tomto řízení za žalobce, jsou minoritními akcionáři žalobce, kteří mají akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň 5 % základního kapitálu (prokázano shodnými tvrzeními účastníků, která vzal soud v souladu s ust. § 120 odst. 2 o.s.ř. za svá a dále Zprávou auditora o ověření účetní závěrky, výroční zprávy a zprávy o vztazích mezi propojenými osobami týkající se žalobce sestavené ke dni 31.12.2011).

Soud má za prokázané, že dne 10.5.2004 JUDr. [REDACTED] [REDACTED] notář se sídlem v [REDACTED], sepsal Notářský zápis NZ [REDACTED], a to o rozhodnutí společnosti T [REDACTED] As [REDACTED] s.r.o., jako jediného akcionáře žalobce, kterými došlo ke zrušení stávajících stanov žalobce a nahrazení novými stanovami žalobce. Uvedené stanovy neobsahovaly žádné ustanovení, jež by řešilo, kdo je oprávněn za žalobce poskytnout souhlas ohledně příplatku do vlastního kapitálu, resp. kdo je oprávněn schválit poskytnutí příplatku do vlastního kapitálu (prokázáno notářským zápisem NZ [REDACTED], a to včetně přílohy č. 1 tohoto notářského zápisu).

Dne 3.2.2005 měla být uzavřena mezi 5 tehdejšími akcionáři žalobce, a to společností P [REDACTED] In [REDACTED] Pa [REDACTED], panem [REDACTED] [REDACTED] společností Pa [REDACTED] Co [REDACTED], Ing. [REDACTED] [REDACTED] a společností PC [REDACTED] Ma [REDACTED] s.r.o., Smlouva mezi akcionáři týkající se společnosti C [REDACTED] EN [REDACTED] a.s. Uvedenou Smlouvou měli být mezi akcionáři dohodnuty podmínky, za kterých mohou akcionáři vložit vklad do vlastního kapitálu žalobce až do výše 25.000.000,- Kč. Smlouvu za společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED] podepsal pan [REDACTED] [REDACTED] (prokázáno uvedenou smlouvou mezi akcionáři týkající se společnosti C [REDACTED] En [REDACTED] a.s. v anglické verzi ze dne 3. února 2005, a to včetně překladu smlouvy mezi akcionáři týkající se společnosti C [REDACTED] En [REDACTED] a.s. ze dne 3. února 2005, do jazyka českého, a to bez tlumočnické doložky, když účastníci nepožadovali předložení překladu s tlumočnickou doložkou).

Dne 7.2.2005 pak měla být mezi žalobcem a společností Pa [REDACTED] Co [REDACTED] uzavřena Smlouva o vkladu do základního kapitálu společnosti C [REDACTED] EN [REDACTED] a.s., kterou se společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED] měla zavázat přispět částkou 23.050.000,- Kč do vlastního kapitálu žalobce, a to ve lhůtě a za podmínek stanovených v rámci této smlouvy. Smlouvu za společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED] podepsal pan [REDACTED] [REDACTED] a za žalobce pan [REDACTED] [REDACTED] (prokázáno uvedenou smlouvou o vkladu do vlastního kapitálu společnosti C [REDACTED] E [REDACTED] a.s. ze dne 7. 2. 2005 v anglické verzi, a to včetně překladu smlouvy o vkladu do vlastního kapitálu C [REDACTED] E [REDACTED] a.s. do jazyka českého, a to bez tlumočnické doložky, když účastníci nepožadovali předložení překladu s tlumočnickou doložkou; navíc v rámci řízení vedeného zdejším soudem pod sp.zn. 43 Cm 219/2010, jehož obsah byl k důkazu prováděn, byla tato smlouva předložena včetně překladu do jazyka českého opatřeného tlumočnickou doložkou).

Soud má dále za prokázané, že společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED] je obchodní společností, která je zapsána od 12.3.1998 jakožto společností pod číslem [REDACTED] B v obchodním rejstříku mezinárodních společenství Bahamského společenství, přičemž jako jediný jednatel této společnosti byl zapsán [REDACTED] [REDACTED] s datem jmenování [REDACTED] (prokázáno obsahem spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 43 Cm 219/2010).

Soud má dále za prokázané, že dne 4.4.2008 byla mezi Unicredit Bank Czech Republic, a.s., jako bankou, společností P [REDACTED] Co [REDACTED], jako akcionářem a žalobcem, jako dlužníkem, uzavřena dohoda o stabilizaci vzájemných vztahů. V rámci této dohody se společnost Pa [REDACTED] Co [REDACTED] mimo jiné zavázala, že nebude po žalobci požadovat v souvislosti s vydáním bezdůvodného obohacení vzniklého poskytnutím příplatku k vlastnímu kapitálu na základě shora uvedené smlouvy jiné platby (splátky), než jaké byly uvedeny v dohodě o stabilizaci. Banka se pak zavázala, že z důvodu plnění výše uvedených splátek žalobcem společností Pa [REDACTED] Co [REDACTED] nebude požadovat předčasné splacení svých úvěrů, které byly bankou žalobci poskytnuty a jež jsou blíže specifikované v dohodě o stabilizaci (prokázáno Dohodou o stabilizaci ze dne 4.4.2008).

Soud má dále za prokázané, že dne 16.9.2008 žalobce, jednající tehdejším předsedou představenstva Ing. [REDACTED] [REDACTED] uznal dluh žalobce vůči společnosti P [REDACTED]

Co [redacted] jež měl vzniknout na základě bezdůvodného obohacení z titulu plnění na neplatnou smlouvu – dohoda o příspěvku do vlastního kapitálu společnosti C [redacted] En [redacted] a.s. ze dne 7.2.2005 ve výši 10.212.098,- Kč, který se zavázal zaplatit (prokázáno uznáním dluhu žalobce ze dne 16.9.2008). Mezi účastníky bylo nesporné, že společnosti Pa [redacted] Co [redacted] byla z částky 10.212.098,- Kč žalobce zaplacená částka 7.302.320,- Kč (prokázáno shodnými tvrzeními účastníků, která vzal soud v souladu s ust. § 120 odst. 2 o.s.ř. za svá). Zaplacení částky 7.302.320,- Kč pak má soud za prokázané také ze skutečnosti, že v rámci insolvenčního návrhu dlužníka ze dne 16.10.2009 je uvedena pohledávka společnosti Pa [redacted] Co [redacted] za dlužníkem ve výši 2.909.778,- Kč, jakožto doplatek z neoprávněného zúčtování příplatku (více viz. níže).

Soud má dále za prokázané, že dne 19.10.2009 byl u zdejšího soudu podán návrh na zahájení insolvenčního řízení týkajícího se žalobce, přičemž insolvenční řízení bylo zdejším soudem vedeno pod sp.zn. KSPL 20 INS 7145/2009. Insolvenční návrh byl podán samotným dlužníkem, tedy žalobcem, za kterého jednal tehdejší předseda představenstva Ing. [redacted]. Následně žalobce vzal svůj návrh na zahájení insolvenčního řízení zpět (prokázáno návrhem na zahájení insolvenčního řízení a detailem insolvenčního řízení sp.zn. KSPL 20 INS 7145/2009). Soud má dále za prokázané, že do shora uvedeného insolvenčního řízení podala přihlášku pohledávky společnost Pa [redacted] Co [redacted] v celkové výši 1.926.339,- Kč, z toho částku 1.609.778,- Kč jako jistinu a částku 316.561,- Kč, jako úroky z prodlení, a to jako pohledávku z titulu bezdůvodného obohacení založeného plněním z neplatného právního úkonu, a to neplatné dohody o příspěvku do vlastního kapitálu obchodní společnosti C [redacted] En [redacted] a.s. ze dne 7.2.2005 (prokázáno obsahem spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 43 Cm 219/2010). Soud má dále za prokázané, že usnesením KS v Plzni č.j. KSPL 20 INS 7145/2009-A-58 ze dne 4.8.2010 byly zamítnuty insolvenční návrhy věřitele doc. RNDR. [redacted] CSc. na zjištění úpadku žalobce a insolvenční návrh věřitele Ing. [redacted] na zjištění úpadku žalobce, kteří následně přistoupili do řízení a Vrchním soudem v Praze bylo rozhodnuto, že v insolvenčním řízení bude pokračováno na základě návrhů doc. [redacted] a Ing. [redacted]. Soud má dále za prokázané, že usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. KSPL 20 INS 7145/2009, 2 VSPH 895/2010-A-76 ze dne 5.11.2010, bylo zastaveno řízení o odvolání navrhovatele doc. RNDr. [redacted] CSc., proti rozhodnutí KS v Plzni o zamítnutí jeho insolvenčního návrhu a zároveň bylo zrušeno rozhodnutí KS v Plzni o zamítnutí insolvenčního návrhu věřitele Ing. [redacted] a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Soud má dále za prokázané, že usnesením KS v Plzni č.j. KSPL 20 INS 7145/2009-A-95 ze dne 31.3.2011 byly zamítnuty insolvenční návrhy věřitelů Ing. [redacted] společnosti NA [redacted] s.r.o. a Bytového družstva [redacted]. Usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. SKPL 20 INS 7145/2009, 1 VSPH 797/2011-A-105 ze dne 12.8.2011 bylo usnesení KS v Plzni o zamítnutí insolvenčního návrhu uvedených věřitelů potvrzeno. Soud má dále za prokázané, že Usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. KSPL 20 INS 7145/2009, 29 NSČR 67/2011-A-120 ze dne 31.10.2013 bylo zrušeno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12.8.2011 a věc byla vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Vrchní soud v Praze usnesením č.j. KSPL 20 INS 7145/2009, 1VSPH 797/2011-A-135 ze dne 27.2.2014 opětovně potvrdil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 31.3.2011, č.j. KSPL 20 INS 7145/2009-A-95, kterým byly zamítnuty insolvenční návrhy věřitelů Ing. [redacted] společnosti NA [redacted] s.r.o. a Bytového družstva [redacted] (vše prokázáno detailem insolvenčního řízení sp.zn. KSPL 20 INS 7145/2009 a obsahem spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 43 Cm 219/2010).

Soud má dále za prokázané, že dne 23.10.2015 byl u zdejšího soudu podán další návrh na zahájení insolvenčního řízení týkajícího se žalobce, přičemž insolvenční řízení bylo zdejším soudem vedeno pod sp.zn. KSPL 20 INS 26578/2015. Následně došlo ke zpětvzetí

insolvenčního návrhu, na základě kterého bylo insolvenční řízení dne 16.12.2015 pravomocně zastaveno, neboť navrhovatel se vzdal práva odvolání do opravného usnesení (prokázáno detailem insolvenčního řízení sp.zn. KSPL 20 INS 26578/2015).

Soud má dále za prokázané, že přípisem ze dne 21.1.2010, adresovaným dozorčí radě žalobce, k rukám Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] v zastoupení minoritních akcionářů Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] a společnosti Pr [REDAKCE] In [REDAKCE] P [REDAKCE], vyzval dozorčí radu k podání žaloby na náhradu škody do 10 dnů ode dne doručení tohoto dopisu. Ve výzvě bylo poukázáno na to, že uvedení minoritní akcionáři vyzvali předsedu dozorčí rady přípisem ze dne 18.12.2009 k přezkumu výkonu působnosti představenstva žalobce a zároveň výzvu k uplatnění práva na náhradu škody vůči členům představenstva žalobce, pokud dozorčí rada dojde k závěru, že představenstvo nebo její členové způsobili žalobci škodu. Ve výzvě bylo popsáno, v čemž je spatřováno případné jednání členů představenstva v rozporu s povinností vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. V rámci přípisu pak bylo konkrétně odkázáno na uznání dluhu žalobce bývalým předsedou představenstva ve výši 10.212.098,- Kč (prokázáno výzvou minoritních akcionářů žalobce ze dne 21.1.2010 adresované dozorčí radě žalobce k rukám Ing. [REDAKCE] [REDAKCE]).

Soud má dále za prokázané, že JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] advokát, v zastoupení shora uvedených minoritních akcionářů, opakovaně vyzýval žalovanou č. 1 mimo jiné k podání žaloby na vydání bezdůvodného obohacení vůči společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] a k podání žaloby proti Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] na náhradu škody, a to v souvislosti s uznáním shora uvedeného dluhu žalobce a v souvislosti s vyplacením žalované částky 7.302.320,- Kč společnosti P [REDAKCE] Co [REDAKCE] na základě tohoto uznání dluhu. Jednalo se mimo jiné o výzvy ze dne 15.4.2010, ze dne 21.7.2010 a ze dne 5.11.2010. V rámci poslední výzvy ze dne 5.11.2010 bylo JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] v souvislosti s předchozí argumentací žalované č. 1 ohledně nákladnosti vedení soudních sporů poukázáno na to, že lze v řízení požádat o osvobození od soudních poplatků, dále požádat soud o ustanovení zástupce, případně se obrátit s touto žádostí na Českou advokátní komoru. JUDr. [REDAKCE] zároveň uvedl, že za situace, kdy by soud či ČAK žádosti žalobce nevyhověla, je JUDr. [REDAKCE] ochoten žalobce ve sporu bezplatně zastupovat (prokázáno výzvou minoritních akcionářů žalobce ze dne 15.4.2010, včetně substituční plné moci a kopie o odeslání faxem žalobce dne 20.4.2010, poštovním podacím archem zástupce žalobce ze dne 21.4.2010 a dále výzvou minoritních akcionářů ze dne 21.7.2010 a ze dne 5.11.2010).

Soud má dále za prokázané, že JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] v zastoupení minoritních akcionářů zaslal žalované č. 2 stejnou výzvu, jako žalované č. 1, a to výzvu ze dne 15.4.2010. Tato výzva byla zaslána žalované č. 2 jednak dne 20.4.2010 faxem do sídla žalobce a dále dne 21.4.2010 doporučenou poštou do sídla žalobce (prokázáno výzvou minoritních akcionářů žalobce ze dne 15.4.2010, včetně substituční plné moci a kopie o odeslání faxem žalobce dne 20.4.2010, poštovním podacím archem zástupce žalobce ze dne 21.4.2010). Žalovaná č. 2 doručení výzvy rozporovala. Vzhledem k tomu, že žaloba byla vůči žalované č. 2 vzata zpět, soud již neprováděl další dokazování k prokázání toho, zda byla výzva ze dne 15.4.2010 žalované č. 2 řádně doručena či nikoli, neboť by to bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

Soud má dále za prokázané, že žalovaná č. 1 na výzvy minoritních akcionářů reagovalo, a to přípisem ze dne 25.8.2010 a ze dne 23.11.2010. V rámci uvedených reakcí žalovaná č. 1 shrnula dosavadní vývoj ohledně požadavku minoritních akcionářů na podání žaloby vůči Ing. [REDAKCE] a vůči společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE]. Poukázala na to, že také s ohledem na ekonomickou náročnost vedení sporu byla podána žaloba na určení neplatnosti

Dohody se svolením k vykonatelnosti ze dne 7.2.2008 a na určení neplatnosti uznání dluhu ze dne 16.9.2008. Žalovaná č. 1 poukázala na ekonomickou náročnost vedení sporů požadovaných minoritními akcionáři žalobce, nejistým výsledkem ohledně těchto sporů, na složitost situace žalobce ohledně vedení insolvenčního řízení. Zároveň žalovaná č. 1 poukázala na to, že vůči Ing. [REDAKCE] bude podána žaloba z titulu náhrady škody způsobené žalobci ve výši 243.562,- Kč. Tato škoda však nesouvisí s problematikou příplatku na vlastní kapitál (prokázáno přípisem ze dne 25.8.2010 a ze dne 23.11.2010).

Soud má dále za prokázané, že dne 27.4.2007, zpracovala společnost Advokátní kancelář Pyšný, Weber & Partneři v.o.s. Právní rozbor, jehož předmětem posouzení právní aprobovanosti a účinnosti shora uvedené Smlouvy uzavřené dne 7.2.2005 mezi žalobcem a společností Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] na základě které byl poskytnut příplatek do vlastního kapitálu. Stanovisko bylo za advokátní kancelář zpracováno JUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] a Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE]. V uvedeném právním rozboru uvedená advokátní kancelář dospěla k závěru je mimo jiné konstatováno, že aplikace právní úpravy příplatkové povinnosti či dobrovolného převzetí závazku k poskytnutí příplatku dle ust. § 121 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku za užití analogie ve vztahu k příplatku do vlastního kapitálu akciové společnosti není možné. I za situace, že by bylo možné analogicky postupovat, nebyly v daném případě splněny formální náležitosti takového jednání, neboť o tom rozhodl jediný akcionář v působnosti valné hromady, když taková záležitost nebyla zákonem ani stanovami do působnosti valné hromady svěřena a jedná se tedy o rozhodnutí nicotné. Stejně tak chybí rozhodnutí dozorčí rady dle ust. § 193 odst. 2 obchodního zákoníku v důsledku čehož by se jednalo o právní úkon neplatný či neúčinný. Poskytnutím peněžených prostředků akcionářem žalobce tak došlo k bezdůvodnému obohacení žalobce (prokázáno uvedeným Právním rozbohem Advokátní kancelář Pyšný, Weber & Partneři v.o.s.).

Soud má dále za prokázané, že na základě požadavku žalované č. 1 zpracovala společnost Havel & Holásek s.r.o., Advokátní kancelář, dne 26.5.2010 Právní stanovisko týkající se posouzení přípustnosti peněžitého příplatku akcionářů do vlastního kapitálu akciové společnosti v období roku 2005. Za uvedenou advokátní kancelář stanovisko zpracovával Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] a Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE]. V rámci Právního stanoviska dospěla tato advokátní kancelář k tomu, že dobrovolné příplatky do vlastního kapitálu akciové společnosti ze strany akcionáře jsou možné na základě smlouvy o poskytnutí příplatku. Uzavření této smlouvy schvaluje za společnost představenstvo, není-li ve stanovách určeno jinak (prokázáno uvedeným Právním stanoviskem společnosti Havel & Holásek s.r.o., Advokátní kancelář).

Z výsledku svědka Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] advokáta, o jehož věrohodnosti nemá soud důvod pochybovat, má soud za prokázané, že otázka ohledně případného podání žaloby na Ing. [REDAKCE] a společnost Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] byla žalovanou č. 1 a Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE] jako právním zástupcem žalobce, několikrát konzultována. Stejně tak žalovaná č. 1 měla na základě podnětu svědka zjistit okolnosti ohledně případné vymahatelnosti nároku vůči společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE]. S ohledem na sídlo společnosti na Bahamách, se kterými neměla Česká republika diplomatické styky a s ohledem na těžko dohátelný majetek této společnosti pak byla vykonatelnosti soudního rozhodnutí vůči této společnosti diskutabilní. Současně s ohledem na různé názory ohledně přípustnosti příplatků na vlastní kapitál u akciové společnosti i s ohledem na náklady, které by souvisely s neúspěchem, byl ze strany žalované č. 1 podán pokyn na podání žaloby na určení neplatnosti, jež byla vedena zdejším soudem pod sp.zn. 43 Cm 219/2010. V době podání žaloby měl slyšený svědek za to, že zde byl i dán naléhavý právní zájem na tomto určení s tím, že ten měl spočívat v tom, aby tato společnost, tedy žalobce, neskončil v konkursu. Žaloba tak měla dle svědka preventivní

charakter. O tom, že tento postup se setkal s úspěchem, svědčilo dle svědka i jednání insolvenčního soudu, kdy soudce JUDr. [REDAKCE] při jednom z jednání vyslovil předběžný právní názor, který byl i zaprotokolován, že se nebude zabývat přihláškami pohledávek společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE], dále pana [REDAKCE] [REDAKCE] a Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] neboť jejich pohledávky jsou rozporovány a byla podána žaloba na určení neplatnosti právních úkonů. Navíc bylo poukázáno JUDr. [REDAKCE] že problematika příplatku na přípustnost příplatku na vlastní kapitál u akciové společnosti přesahuje rámec insolvenčního řízení (vše prokázáno výsledkem svědka). Soud má dále z výsledku svědka za prokazané, že na pokyn žalované č. 1 byla vůči Ing. [REDAKCE] podána žaloba na zaplacení částky zhruba 250.000,- Kč, a to v souvislosti se škodou, kterou měl Ing. [REDAKCE] jako bývalý předseda představenstva žalobce, žalobci způsobit. Tato škoda však souvisela s jinou obchodní věcí (vše prokázáno výsledkem svědka Mgr. [REDAKCE]).

Soud má dále za prokazané, že žalobce dne 29.6.2010 podal u zdejšího soudu proti žalovanému společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] žalobu o určení neplatnosti právních úkonů, a to konkrétně o určení neplatnosti Dohody se svolením k vykonatelnosti ze dne 7.2.2008 sepsané formou notářského zápisu č.j. NZ [REDAKCE] N [REDAKCE] / [REDAKCE] uzavřené mezi žalobcem, jako dlužníkem na straně jedné a žalovaným, jako věřitelem na straně druhé, a dále uznání dluhu sepsané žalobcem ze dne 16.9.2008, je neplatné. Žalobce pak v průběhu řízení sp.zn. 43 Cm 219/2010 ani přes poučení soudu dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. neosvědčil naléhavý právní zájem na určení neplatnosti dohody se svolením k vykonatelnosti ze dne 7.2.2008 a uznání dluhu ze dne 16.9.2008, čímž nesplnil jednu ze základních podmínek uvedenou v § 80 písm. c) o.s.ř., ve znění platném a účinném ke dni 31.12.2013. Zdejší soud rozsudkem č.j. 43 Cm 219/2010-89 ze dne 11.9.2014, jež nabyl právní moci dne 11.12.2014, žalobu v plném rozsahu zamítl a žalobce zavázal nahradit společnosti Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] na náhradě nákladů řízení částku 21.606,97 Kč. Pro úplnost soud dodává, že žalobce ani společnost Pa [REDAKCE] Co [REDAKCE] se proti rozsudku soudu neodvolali (vše prokázáno obsahem spisu Krajského soudu v Plzni sp.zn. 43 Cm 219/2010).

Soud má také za prokazané, že minoritní akcionáři, kteří zastupují žalobce v tomto řízení, podali u Okresního státního zastupitelství v Chebu Návrh na postup dle ust. § 158 trestního řádu ze dne 11.7.2011, na základě kterého požadovali prověřit, zda shora uvedeným jednáním zejména ze strany Ing. [REDAKCE] p. [REDAKCE] a žalované č. 1 nebyla naplněna skutková podstata trestných činů, a to v případě Ing. [REDAKCE] a žalované č. 1 trestného činu úmyslného porušení povinnosti při správě cizího majetku nebo trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti a v případě p. [REDAKCE] v případě trestného činu podvodu (prokázáno Návrhem na postup dle ust. § 158 trestního řádu). Usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, č.j. KRPK-5901-25/TČ-2011-190080 ze dne 28.5.2012 byla dle ust. § 159a trestního řádu odložena věc podezření ze spáchání trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku, kterého se měl dopustit Ing. [REDAKCE] neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak (prokázáno citovaným usnesením Policie ČR ze dne 28.5.2012). Usnesením Náměstka okresního státního zástupce v Chebu ze dne 6.8.2012, č.j. 4 ZN 1029/2011-37 byla dle ust. § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná stížnost minoritního akcionáře žalobce Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] proti shora uvedenému usnesení Policie ČR ze dne 28.5.2012 (prokázáno citovaným usnesením Náměstka okresního státního zástupce v Chebu ze dne 6.8.2012).

Soud na návrh žalobce k důkazu také provedl výslech Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] minoritního akcionáře žalobce. Vzhledem ke skutečnosti, že minoritní akcionář Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] je osobou oprávněnou v této věci jednat za žalobce, byl vyslechnut v řízení jako účastník řízení, nikoli jako svědek. V rámci svého účastnického výslechu Ing. [REDAKCE] [REDAKCE] poukázal na okolnosti

ohledně založení společnosti žalobce a ohledně ekonomické strategie žalobce. Výsledkem Ing. ■■■ ■■■ má soud za prokázané, že bývalý předseda představenstva žalobce Ing. ■■■ ho v minulosti několikrát telefonicky kontaktoval v souvislosti s požadavkem doc. ■■■ na vyplacení finančních prostředků, jež jednal za společnost Pa■■■Co■■■, přičemž se dotazoval na stanovisko ostatních akcionářů. Ze strany Ing. ■■■ bylo Ing. ■■■ sděleno, že žalobce není ve finanční situaci, aby mohl akcionářům nějaké peníze vyplácet (prokázáno účastnickým výsledkem Ing. ■■■ ■■■). Následně se Ing. ■■■ měl dozvědět o tom, že Ing. ■■■ uznal nárok Doc. ■■■ ale že je odmítl vyplatit. Dle Ing. ■■■ měla finanční prostředky vyplatit až žalovaná č. 1. To je však v přímém rozporu s tím, co bylo ze strany soudu zjištěno z dalšího dokazování (když v rámci insolvenčního návrhu podaného za žalobce samotným Ing. ■■■ těsně před ukončením jeho funkce předsedy představenstva žalobce byla pohledávka společnosti Pa■■■Co■■■ nebyla uvedena ve výši, ve které Ing. ■■■ pohledávku uznal, tj. ve výši 10.212.098,- Kč, ale toliko ve výši 2.909.778,- Kč. Stejně tak společnost Pa■■■Co■■■ nepřihlásila svoji pohledávku do insolvenčního řízení ve výši 10.212.098,- Kč. Z uvedeného je zcela zřejmé, že k výplatě finančních prostředků došlo před 16.10.2009, tedy v době, kdy byl Ing. ■■■ předsedou představenstva.

Soud zároveň poukazuje na skutečnost, že v průběhu řízení nebylo prováděno další dokazování k prokázání skutkových tvrzení žalobce ohledně okolností, za kterých měla žalovaná č. 1 nabýt akcie od Doc. ■■■ neboť tato skutečnost je v souvislosti s projednávanou věcí právní irelevantní a provádění dalšího dokazování by bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. K těmto okolnostem se v rámci svého účastnického výsledku sice vyjadřoval Ing. ■■■ ■■■. Ten však nebyl přímým účastníkem jednání mezi žalovanou č. 1 a Doc. ■■■ souvisejícími s převodem akcií, a proto nelze mít za prokázané okolnosti, které v rámci svého výsledku Ing. ■■■ ■■■ k tomuto převodu akcií uvedl.

Pro úplnost soud dodává, že soud neprovedl důkaz výsledkem žalované č. 1 (který navrhovala provést žalovaná č. 2), neboť žalovaná č. 1 s provedením svého účastnického výsledku nesouhlasila.

Dle ust. § 121 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, společenská smlouva může určit, že valná hromada je oprávněna uložit společníkům povinnost přispět na vytvoření vlastního kapitálu příplatkem mimo základní kapitál (dále jen "příplatek") peněžitým plněním nad výši vkladu až do poloviny základního kapitálu podle výše svých vkladů. Dosáhne-li výše příplatku hodnoty poloviny základního kapitálu, nelze již další příplatek uložit. O porušení této povinnosti platí ustanovení § 113 odst. 2 až 6 obdobně. Dle ust. § 121 odst. 2 shora uvedeného obchodního zákoníku společník může poskytnout příplatek se souhlasem valné hromady, i když tak nestanoví společenská smlouva. Dle ust. § 121 odst. 3 shora uvedeného obchodního zákoníku splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 ani plnění podle odstavce 2 nemá vliv na výši vkladu společníka ani na výši základního kapitálu. Dle ust. § 121 odst. 4 shora uvedeného obchodního zákoníku příplatky lze společníkům vrátit jen v rozsahu, v jakém převyšují ztráty společnosti.

Dle ust. § 181 odst. 1 shora uvedeného obchodního zákoníku akcionář nebo akcionáři společnosti, jejíž základní kapitál je vyšší než 100 000 000 Kč, kteří mají akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň 3% základního kapitálu, a dále akcionář nebo akcionáři společnosti, která má základní kapitál 100 000 000 Kč a nižší, kteří mají akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota přesahuje 5 % základního kapitálu, mohou požádat

představenstvo o svolání mimořádné valné hromady k projednání navržených záležitostí.

Dle ust. § 182 odst. 1 písm. c) shora uvedeného obchodního zákoníku na žádost akcionáře nebo akcionářů uvedených v § 181 odst. 1 dozorčí rada uplatní právo na náhradu škody, které má společnost vůči členovi představenstva. Dle ust. § 182 odst. 2 shora uvedeného obchodního zákoníku pokud dozorčí rada nebo představenstvo bez zbytečného odkladu nesplní žádost akcionáře, mohou akcionáři uvedení v § 181 odst. 1 uplatnit právo na náhradu škody nebo na splacení emisního kursu akcií jménem společnosti sami. Jiná osoba než akcionář, který žalobu podal, nebo osoba jím zmocněná, nemůže v řízení činit úkony za společnost nebo jejím jménem.

Dle ust. § 193 odst. 2 shora uvedeného obchodního zákoníku k uzavření smlouvy, na jejímž základě má společnost nabýt nebo zcizit majetek, přesahuje-li hodnota nabývaného nebo zcizovaného majetku v průběhu jednoho účetního období jednu třetinu vlastního kapitálu vyplývajícího z poslední řádné účetní závěrky nebo z konsolidované účetní závěrky, sestavuje-li společnost konsolidovanou účetní závěrku, se vyžaduje souhlas dozorčí rady. Vyдалa-li společnost účastnické cenné papíry, které byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu, vyžaduje se i souhlas valné hromady. Ustanovení [§ 196a](#) odst. 4 platí obdobně.

Dle ust. § 194 odst. 5 shora uvedeného obchodního zákoníku členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. Smlouva mezi společností a členem představenstva nebo ustanovení stanov vylučující nebo omezující odpovědnost člena představenstva za škodu jsou neplatné. Členové představenstva odpovídají za škodu, kterou způsobili společnosti plněním pokynu valné hromady, jen je-li pokyn valné hromady v rozporu s právními předpisy.

V posuzovaném případě soud postupoval podle shora uvedených právních předpisů. Po právním zhodnocení zjištěného stavu věci soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná. Nejprve se soud zabýval tím, zda žaloba na náhradu škody byla za žalobce podána osobou oprávněnou. V průběhu řízení bylo prokázáno, že žaloba byla podána minoritními akcionáři, kteří mají akcie, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota dosahuje alespoň 5 % základního kapitálu, jež činí 2.000.000,- Kč. Jedná se tak o akcionáře dle ust. § 181 odst. 1 obchodního zákoníku. Zároveň bylo v řízení prokázáno, že minoritní akcionáři vyzývali již v lednu 2010 dozorčí radu žalobce k uplatnění práva na náhradu škody vůči žalovaným. V řízení pak nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by dozorčí rada žalobu podala, a proto mohli minoritní akcionáři podat jménem žalobce žalobu na náhradu škody vůči členům představenstva žalobce (tím není soudem konstatováno, že by nárok byl oprávněný, pouze se soud zabýval tím, zda byly splněny podmínky dle ust. § 182 odst. 2 obchodního zákoníku, za kterých můžou minoritní akcionáři podat žalobu na členy představenstva z titulu náhrady škody). Soud tak dospěl k závěru, že žaloba byla za žalobce podána osobami k tomu oprávněnými.

V průběhu řízení však nebylo prokázáno, že by žalované způsobili žalobci škodu tím, že nepodali žalobu na náhradu škody vůči Ing. ██████ v souvislosti s uznáním závazku vůči společnosti Pa ██████ Co ██████ ze dne 16.9.2008 a následnému vyplacení finančních

prostředků této společnosti ve výši 7.302.320,- Kč. V průběhu řízení také nebylo prokázáno, že by žalované způsobili žalobci škodu tím, že nepodali žalobu na společnost Pa■■■■ Co■■■■ z titulu vydání bezdůvodného obohacení ve výši 7.302.320,- Kč. Soud zde v podrobnostech odkazuje na shora zjištěná skutková zjištění.

Pokud jde o možnost poskytnutí příplatku do vlastního kapitálu v případě akciové společnosti, zde se soud ztotožňuje s názorem, že tento příplatek je přípustný. Je pravdou, že obchodní zákoník možnost jeho poskytnutí výslovně neupravoval a že se v právní teorii vedly diskuse ohledně jeho přípustnosti, případně za jakých podmínek je možné příplatek poskytnout.

V průběhu řízení bylo prokázáno, že v únoru 2005, kdy byla uzavírána smlouva o poskytnutí příplatku mezi žalobcem a akcionářem žalobce společností Pa■■■■ Co■■■■ tehdy platné stanovy žalobce neobsahovaly úpravu, komu přísluší případné rozhodnutí o schválení poskytnutí příplatku ze strany akcionáře. Za této situace přísluší rozhodnutí do působnosti představenstva v rámci tzv. zbytkové působnosti. Rozhodnutím o schválení poskytnutí příplatku představenstvem společnosti (či valnou hromadou) není ještě založen závazek akcionáře poskytnout společnosti příplatek. Je tím pouze rozhodnuto o tom, že společnost může od akcionáře příplatek přijmout. Povinnost akcionáře k poskytnutí příplatku však vzniká až na základě platné smlouvy o příplatku uzavřené mezi žalobcem a akcionářem. Soud však smlouvu o příplatku uzavřenou dne 7.2.2005 mezi žalobcem a jeho akcionářem společností Pa■■■■ Co■■■■ nepovažuje za platnou, a to pro rozpor s ust. § 193 odst. 2 obchodního zákoníku (když žalobce, ačkoli byl poučen, řádně netvrdil ani neprokázal, že by předmětná smlouva byla schválena dozorčí radou). Pokud tedy na základě uvedené smlouvy o příplatku společnost Pa■■■■ Co■■■■ plnila, vzniklo tak žalobci bezdůvodné obohacení v rozsahu tohoto plnění (je pravdou, že poskytnutí příplatek nemůže společnost akcionáři vrátit, musí se ale jednat o příplatek, který byl poskytnut na základě platné smlouvy; v případě poskytnutí příplatku na základě neplatné smlouvy se jedná na straně akciové společnosti o bezdůvodné obohacení). Pokud tedy na základě uznání dluhu žalobce, které za žalobce dne 16.9.2008 učinil Ing. ■■■■ byla společnosti vyplacena částka 7.302.320,- Kč, nejednalo se o bezdůvodné obohacení společnosti Pa■■■■ Co■■■■ Ing. ■■■■ tak uvedeným uznáním dluhu a následným vyplacením finančních prostředků nemohl žalobci způsobit škodu. Pokud tedy nebyla na základě požadavku minoritních akcionářů podána žaloba vůči Ing. ■■■■ na náhradu škody a vůči společnosti Pa■■■■ Co■■■■ nebyla žalobci způsobena škoda ve výši 7.302.320,- Kč. Žalobce tak v řízení neunesl důkazní břemeno ohledně vzniku škody a bylo tak na místě jeho žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Pro úplnost soud dodává, že i za situace, že by nebyl správný shora uvedený právní názor soudu ohledně neplatnosti smlouvy o příplatku uzavřené mezi žalobcem a společností Pa■■■■ Co■■■■ dne 7.2.2005, soud žalobu nepovažoval za důvodnou. Zde soud poukazuje na skutečnost, že žalované č. 1 se podařilo v řízení prokázat, že jednala s péčí řádného hospodáře, když k podání shora uvedených žalob na Ing. ■■■■ a společnost Pa■■■■ Co■■■■ za situace, kdy zde měla k dispozici shora uvedená stanoviska dvou advokátních společností a za situace, kdy i banka, jako hlavní věřitel žalobce, akceptovala v rámci dohody o stabilizaci, závazek žalobce k vrácení bezdůvodného obohacení společnosti Pa■■■■ Co■■■■ (v podrobnostech soud zcela odkazuje na shora uvedená skutková zjištění a dále na shora uvedenou ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu ČR).

Vzhledem ke shora uvedené soud žalobu výrokem III. rozsudku jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

Výrok IV. rozsudku o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a žalovaná č. 1, která byla ve věci plně úspěšná, když žaloba byla zamítnuta, má právo vůči žalobci na plnou náhradu nákladů řízení. Náklady řízení se sestávají jednak z odměny za zastoupení žalované č. 1 advokátem ve výši 450.480,- Kč (dle ust. § 7 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to za 12 úkonů právní služby á 37.540,- Kč, tedy za převzetí a přípravu, sepis vyjádření k žalobě ze dne 25.5.2015, sepis doplnění skutkových tvrzení a návrhů na doplnění dokazování ze dne 1.7.2016, účast u ústního jednání ve dnech 31.5.2016, 6.10.2016, 14.2.2017, 11.5.2017, 1.8.2017, 12.10.2017, 21.11.2017, přičemž ve dnech 11.5.2017 a 12.10.2017 se jednání konalo více než 2 hodiny, a proto je nutno počítat účast u jednání v uvedených dnech jako 2 úkony právní služby), z 12 režijních paušálů za úkony advokáta po 300,- Kč, tj. 3.600,- Kč (za shora uvedené úkony právní služby, a to dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů,), z náhrady za ztrátu času ve výši 3.500,- Kč (v souvislosti se shora uvedenými cestami vykonanými zástupcem žalované č. 1 k ústním jednáním ve dnech 31.5.2016, 6.10.2016, 14.2.2017, 11.5.2017, 1.8.2017, 12.10.2017, 21.11.2017, tj. celkem 35x započatá půlhodina á 100,- Kč, a to dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), z cestovních výdajů ve výši 6.735,- Kč (dle ust. § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), a z částky 97.506,15 Kč, představující 21% DPH z částky 464.315,- Kč (dle ust. § 137 o.s.ř., když zástupce žalované č. 1 osvědčil, že je plátcem této daně). Náhrada cestovních výdajů náleží za cesty vykonané zástupcem žalované č. 1 k ústním jednáním ve shora uvedených dnech (tj. v roce 2016 celkem 2x a v roce 2017 celkem 5x), vždy na trase Praha – Plzeň a zpět, tj. 180 km za jednu cestu, osobním automobilem tov. zn. Škoda [REDAKCE] RZ [REDAKCE] při průměrné spotřebě paliva motorové nafty 5,1 l/100km, a ceně motorové nafty dle vyhlášky ve výši 29,50 Kč/l a náhradě za opotřebení vozidla 3,80 Kč/km v roce 2016 (vše dle vyhlášky č. 385/2015 Sb.), ceně motorové nafty dle vyhlášky ve výši 28,60 Kč/l a náhradě za opotřebení vozidla 3,90 Kč/km v roce 2017 (vše dle vyhlášky č. 440/2016 Sb.). Zástupce žalované č. 1 osvědčil vyúčtované cestovní výdaje fotokopií velkého technického průkazu vozidla. Celkové náklady řízení žalované č. 1 tak činí částku 561.821,15 Kč. Splatnost náhrady nákladů řízení byla stanovena v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., přičemž žalobce je zavázán uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalované č. 1 dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. Pro úplnost soud dodává, že žalovaná č. 1 nebyla přiznána odměna za právní služby a režijní paušál, a to za sepis doplnění důkazů na výzvu soudu ze dne 2.10.2015 (resp. 5.10.2015) a za sepis sdělení na výzvu soudu o výsledku žalované č. 1 jako účastníka řízení ze dne 31.10.2017. Přípisem ze dne 2.10.2015 bylo ze strany žalované č. 1, resp. jejího zástupce, reagováno na výzvu soudu, aby do spisu jeden z listinných důkazů, které žalovaná č. 1 navrhovala provést, ale do spisu ho společně se svým vyjádřením k žalobě nezaložila. Přípisem ze dne 31.10.2017 bylo ze strany žalované č. 1, resp. jejího zástupce, reagováno na výzvu soudu učiněnou při ústním jednání konaném dne 12.10.2017 (při ústním jednání bylo zástupcem žalované č. 1 k dotazu soudu sděleno, že si myslí, že žalovaná č. 1 nebude souhlasit s provedením účastnického výsledku, přičemž tato skutečnost pak byla potvrzena shora uvedeným přípisem ze dne 12.10.2017). Soud tak náklady spojené se shora uvedenými úkony nepovažuje za účelně vynaložené.

O výroku V. tohoto rozsudku soud rozhodl v souladu s ust. § 9 odst. 4 a odst. 6 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a to na základě pokynu Vrchního soudu v Praze učiněného v rámci usnesení č.j. 14 Cmo 258/2014-101 ze dne 17.2.2015. Citovaným usnesením Vrchního soudu v Praze bylo potvrzeno usnesení zdejšího soudu č.j. 50 Cm 280/2012-88 ze dne 9.4.2014, kterým soud žalobci, za kterého jednají v této věci minoritní akcionáři, nepřiznal osvobození od soudních poplatků (neboť nebyly shledány důvody pro osvobození žalobce, který je účastníkem řízení, od soudních poplatků; majetkové poměry minoritních akcionářů jsou pak pro účely zaplacení soudního

poplatku žalobcem irrelevantní). Žalobce byl v řízení zcela neúspěšný, když žaloba byla zamítnuta, a proto mu soud uložil dle ust. § 9 odst. 6 a § 4 odst. 1 písm. i) zákona o soudních poplatcích povinnost k zaplacení soudního poplatku ve výši 365.120,- Kč /a to dle Položky 1 odst. 1 písm. b) Sazebníku poplatků/. Splatnost byla stanovena také v obecné třídní lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.

Žalovaná č. 1 na základě výzvy soudu zaplatila v souladu s ust. § 141 o.s.ř. zálohu na provedení důkazu výsledkem svědků výši 500,- Kč, ze které nebyla vyčerpána žádná částka. Vzhledem k tomu soud výrokem VI. rozsudku rozhodl tak, že žalované č. 1 se po právní moci tohoto rozsudku vrací z účtu Krajského soudu v Plzni záloha na provedení důkazu výsledkem svědků ve výši 500,- Kč.

Žalovaná č. 2 také na základě výzvy soudu zaplatila v souladu s ust. § 141 o.s.ř. zálohu na provedení důkazu výsledkem svědků výši 500,- Kč, ze které nebyla vyčerpána žádná částka. Vzhledem k tomu soud výrokem VII. rozsudku rozhodl tak, že žalované č. 2 se po právní moci tohoto rozsudku vrací z účtu Krajského soudu v Plzni záloha na provedení důkazu výsledkem svědků ve výši 500,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, a to k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo návrhem na exekuci u soudního exekutora.

V Plzni dne 28.11.2017

**Mgr. Soňa Vozábalová v. r.
samosoudkyně**

Za správnost vyhotovení:
Helena Mašková